lares:⁊ vt ſeculares canoni/ci vitam ducunt:nõ renũciã/tes ꝓprio nec ꝓfeſſionẽ ali/quã faciẽtes:ꝑ locoꝝ ordina/rios ſi exẽpte nõ fuerint ſua. ſi xͦo exẽpte fuerint apo. au/cto. ꝑcipimꝰ viſitari. Per hͦ tamen nõ intendentes earuꝫ a ſtatũ reglarẽ ſeu ordinẽ appro/bare. Ipſos autẽ viſitatores b notariis duobus et perſonis c d duabꝰ ſue eccl'ie: quattuorqꝫ e viris aliis hon'eſtis vtiqꝫ et f maturis ꝑcipimꝰ in ea quã vi/g ſitãdo faciẽt inquiſitiõe fore cõ/h tẽtos. Si qui xͦo viſitatores i ipſos in pmiſſis impedire p/ſumpſerint:ſeu aliq̃ pmiſſoꝝ k niſi moniti reſipiſcant:ipſo fa/cto excõicatiõis ſniam ſe no/uerint incurſuros: pͥuilegiis ſtatutis ⁊ conſuetudinibꝰ q̃/buſlibet in cõtrariuꝫ minime valitur'.

De religioſis domi/bus vt epiſcopo ſint ſubiecte

Clemens.v.in ꝯcil'.Vieñ.

Mulieres ſtatum beguinarũ ſectãtes ⁊ d' nouo aſſumẽtes ac religioſi in hoc dãtes cõſi/liũ vel fauorẽ:ipſo facto ſunt excõicati.ſtatus tñ penitẽtia/lis per hoc non interdicitur ſm Pau. ca.I

Cum d' q̃buſdã l mu/m lieribꝰ beguinabꝰ n vulgarit' nũcupa/o p tis q̃ cũ nulli ꝓmittãt obedi/entiã nec ꝓpriis renũciẽt:ne/qꝫ ꝓfiteant' aliquã regulã ap/probataꝫ religioſe neq̃qꝫ exi/ſtant:q̃uis qꝫ habitũ q̃ beguina/rũ d'r deferãt:et adhereant re/ligioſis aliq̃bꝰ ad q̃s ſpãliter q trahit' affectio earũdẽ:nobis fide digna relatiõe inſinuatũ extiterit:qđ earꝝ alique quaſi r ꝑducte ĩ mẽt' inſaniã d' ſũma s trinitate ac diuĩa eſſentia diſ/t putẽt ⁊ p̃dicent ac circa fidei articulos ⁊ eccl'iaſtica ſacra/opĩones catholice fidei cõtra/v rias introducãt:⁊ multos ſu

vj.⁊ no.xij.q.vi.c.vi.⁊ d' ma. ⁊ obe. dilecta.in glo.pe. a ¶ Approbare. Immo reprobari videt'.xviij.q.ij. ꝑ/niſioſam. b ¶ Duobꝫ.Negatiue ſumit'.i. nõ pluribꝰ. fa.xxvj.di.c.j.⁊ de hͦ no.de teſti.licet.j. Idẽ repete d' ſe/quẽtibꝰ.⁊ hͦ ꝓbat lr̃a ꝯtẽtos q̃ ſequit'. c ¶ Duabus. Decre. vt iuꝝ de offi.ordi.dicit de duabꝰ vel tribus ſꝫ hec decre.ſpãli/ter loquit' in mo/naſteriis monia/liũ. d ¶ Sue eccl'ie. Cathedra/lis vel inferior'. e ¶ Viri' aliis. Non diſtinguit ſiue clerici vl' alij tñ decr.vt iuꝝ:d' of.ordi.ꝑcipit ſe/culares excludi. f ¶ Maturis. Etate.d' elec.cũ in cũctis in pñ. g ¶ Cõtentos. Circa viſitatio/nẽ alioꝝ mõaſte/rioꝝ ⁊ locoꝝ ſer/uet' decre. vt iuꝝ d' of.ord.vt circa viſitationẽ quaꝫ facit ep̃s de pro/prio capl'o preci/pue regulari: ſer/uet' extra.Boni. de offi.or.debẽt. hͦ aũt taxat nu/merꝝ itromitten/doꝝ in capitulo tꝑe viſitationis ꝑ hͦ tñ nõ reſtrin/git numerꝝ ꝓcurandoꝝ ſtatutũ.de cenſi.cum apl'us. h ¶ Ipſos.Ordinarios viſitãtes apoſtolica auctorita/te vel ꝓpria:vel ſuperioris ipſorum monaſteriorum. i ¶ Impedire.Per hanc lr̃am puto q̃ neceſſe ſit impe/dimẽtũ p̃cedere ⁊ monitionẽ ſeq̃:ad hoc vt locꝰ ſit huic pene.hoc dico q: vidi p̃latos ſcribẽtes q̃nqꝫ monialibꝰ q̃ parent ſe certa die ad recipiẽdã viſitationẽ ipſorum ⁊ in eiſdẽ litteris faciant monitionẽ q̃ nullꝰ impediat. talis enĩ monitio debet fieri vt deſiſtãt ab illato impe/dimento:vt locus ſit huic pene.facit qđ ſcripſi.de con/ceſ.p̃ben.cũ nr̃is.⁊ ſup glo.j.Sed nunq̃d illato impe/dimẽto fiet monitio nominatim:an ſufficiet generalis ꝓ ⁊ ꝯ facit.ĩ.ea.cõpil.de vi.⁊ ho.cleri.c.j.de ſen.excõ. cõſtitutionem.li.vj. k ¶ Ipſo facto.Eſt ḡ iſte caſus quo ſufficit monitio:nec eſt neceſſaria ſnĩa.ꝯcor. decre. ĩ.ea.compil.de vi.⁊ ho.cle.c.j.abſoluit aũt ordinariꝰ: exquo papa non reſeruat:vt de ſen.excom.nuper.

Diuiſio

Cum de quibuſdam. ¶ Primo ponẽs ꝯſtitu/tionis caſuꝫ:abolet ⁊ damnat ſtatũ beguina/rũ:⁊ excõicat illũ ſectãtes vl' de nouo aſſumẽ/tes.Scđo ibi: Predictis. excõicat religioſos dãtes circa id ꝯſiliũ:auxiliũ:vel fauorẽ.Tertio ꝓteſta/tur ſtatũ pnĩe ⁊ humilitat' ꝑ id mulieribꝰ nõ ꝓhiberi. ibi:Sane.Cõſtitutioni forte caſum dedit.qđ no.Ho/ſti.de pe.⁊ remiſ.cũ ex eo.dũ enĩ ibi dicit' q̃ queſtores elemoſynarum nõ hoſpitent' in locis incõgruis:dicit ibi Hoſtien.parcit q̃ nõ dicit ꝓſtibulis: ſed cauenduꝫ eſt quaſi a ꝓſtibulis ſicut ſunt hoſpitia beguinarũ:qđ ꝑnitioſum genꝰ eſt mulierũ.nec de facili alios q̃ꝫ religi/oſos admittũt.a quibꝰ omnibꝰ modis eſt cauendum. xviij.q.ij.diffinimꝰ.⁊.c ꝑnitioſam. Alibi etiã no.Ho/ſtien.q̃ a beguinis cauẽdũ.d' fri.fraternitatis poſt pñ. de vi.⁊ ho.cleri. monaſteria. ali/bi no.de iureiur. ⁊ ſi chriſtꝰ.✠.an/gelus quendam dixiſſe tempora mutata in malũ exquo cõſcientia cepit eſſe pecca/tum:deus nouit iuramentum: et beguinatus reli/gio:dicit' quedã declaratoria ſup hac cõſtitutione manaſſe: quã de curia haberi nõ potuit ⁊ a q̃buſ/dam audiui q̃ a curia non mana/uit.Vidi autem duas ꝯrias:⁊ vt puto i alemania compoſitas.q̃rũ altera videbatur edita ad conſul/tationem epiſco/pi Argentineñ. l ¶ Mulieribꝰ. Virgines nup/tas ⁊ viduas cõ/p̃hendit de hoc. ff. de verbo. ſig. mulieris in pñ. m ¶ Beguina/bus. De erroribus beguinarũ ⁊ beguardoꝝ alemanie .j.de hereti.ad noſtram. n ¶ Vulgariter.Inſpicitur elocutio vulgi.ĩ.ti.ꝓxi.c.vlti.ver.illas quoqꝫ .j.de he/reti.c.j.§.ſane.de torne.c.j.de iniuriis.⁊ ſi pignoratio/nes in pñ.li.vj.cum ſuis ꝯcor. o ¶ Nuncupat'. Hic iunge lr̃am nobis fidedigna ⁊c.qđ ſequit' eſt interpoſi/tio. p ¶ Obedientiã.Vide quod ſcripſi qui cleri.vel vo.conſuluit.⁊ qđ no.in Spe.de ſtatu mo.ver.xxxvij. Et per hoc videtur q̃ hec cõſtitutio ſorores minorum que dicunt' tertij ordinis non includat:cum ille ꝓmit/tant obedientiã ⁊ habeant regulã non propter quo ad tria ſubſtantialia:ſed quendã modũ viuendi ꝑ ſedem apo.approbata quod mihi cõſtat.⁊ facit .j.de ſen.excõ. cum ex eo in pñci.Secundus aũt ordo eſt ſororũ ſan/cte Clare que ꝓfitent' ſubſtantialia:ſed differunt a pri/mo:quia habẽt ꝓpriũ in cõmuni qđ nõ habet ordo mi/noꝝ. ¶ Affectio.Sic.xcv.di.olim. r ¶ Inſaniam. Sicut ille de quibus habetur.xxvj.q.iiij.epiſcopi.que ſequi ſe dicunt dianam. s ¶ Diſputent.Quod etiam maribus laicis non licet.de hereti.cũ.§.l.li.vj.C.de ſũ/ma trini.⁊ fi.catho.l.penul. t ¶ Predicent. Hoc nõ licet mulieribus etiã prelatis.de pe.⁊ remiſ.noua.xxiij di.mulier.xxxiij.q.v.mulierem.Nec licet maribus lai/cis.de hereti.cum ex iniuncto.nec clerici niſi ſint curati vel ſup hoc priuilegiati.ĩ.ca.compi.de ſepul. dudum. poſt pñ.⁊.§.huiuſmodi in princi. v ¶ Introducãt. Quod hereticũ eſt.de here. ad abolendam in pñ.

Beguine

Mine ſorores

per his decipiẽtes ſimplices
eos in errores diuerſos indu
cant: aliaq₃ q̃plura pericu/
la animarum pariẽtia ſub q̃/
a dam velamine ſanctitatis fa
ciant ⁊ cõmittant. Nos tam
ex his q̃ alijs de ipſaruʒ opi
nione ſiniſtra frequẽter audi
tis: eas merito ſuſpectas ha/
bentes: ſtatum earundem ſa
cro approbãte cõcilio perpe/
tuo duximus prohibẽdum: ⁊
b ad dei eccleſia penitus abo/
lendum: eiſdẽ ⁊ alijs mulieri
bus quibuſcũq₃ ſub pena ex/
cõicatiõis: quã in cõtrarium
faciẽtes incurrere volumus:
c ipſo facto iniũgẽtes expreſſe
d ne ſtatũ hmõi duduʒ forte ab
e ipſis aſſumptũ quoquo mo/
do ſectẽtur vlterius: vel ipm̃
aliquaten⁹ de nouo aſſumãt.
f ¶ Predictis vero religioſis
per quos eedẽ mulieres ĩ hu
iuſmodi beguinagij ſtatu fo/
ueri: ⁊ ad ipſum ſuſcipiẽdum
induci dicũtur: ſub ſimili ex/
cõmunicationis pena quã eo
ipſo ſi ſecus egerint ſe voue/
g rint incurſuros diſtrictius ĩ/
hibemus ne mulieres aliq̃s
p̃dictũ ſtatũ vt p̃mittitur du
dum aſſumptũ ſectãtes: aut
ip̃m de nouo forſitan aſſumẽ
tes quõcũq₃ admittãt: ipſis
ſup eo ſectãdo vel aſſumẽdo
p̃bẽtes nullo mõ ꝯſilium: au
xilium vel fauorẽ: nullo ꝯtra
premiſſa priuilegio valituro.
¶ Sane per predicta prohi/
bere nequaq̃ intẽdimus: q̃n
ſi fuerint fideles alique muli
eres que promiſſa continẽtia
vel etiam nõ promiſſa hone/
ſte in ſuis cõuerſantes hoſpi
h tijs penitẽtiam agere volue/
i rint: ⁊ virtutum domino ĩ hu
militatis ſpiritu deſeruire: hoc
eiſdem liceat prout dominus
ipſis inſpirabit. Idem.

Primo ponit conſtitutionis cauſam ſtatuit hoſpitalia reformari per collatores ipſorum et cogi rectores eorum ad cõſeruationem locorum ⁊ ſuorum iurium: et ad hoſpitalitatem tenendam ſtatuens per locorum ordinarios ſuppleri defectum vel negligentiam collatorum etiam circa exempta Secundo precipit hoſpitalia in beneficium non concedi niſi in duobus caſibus. ⁊ reprobat contrariam conſuetudinem: ſubmittens quales eſſe debeant quibus adminiſtratio ipa committitur: ⁊ de ipſorum iuramẽto: inuẽtario: et ratione reddenda et decretum apponit. Tertio declarat cõſtitutionẽ nõ extẽdi ad hoſpitalia religioſorum vel militarium ordinũ. Quarto conſeruat antiquas ꝯſuetudines talium locorum circa diuina officia et ſacramenta Johã. an.

Quia contingit ca. II
k interdum q̃d xenodo/
chiorum leproſariorũ elemo/
ſynariorũ ſeu hoſpitalium re
l ctores locorum ipſorum cura
poſtpoſita: bona res et iura
ipſorum interdum ab occupa
torum et vſurpatorum mani/
m bus excutere negligunt quin
n imo ea collabi et deperdi do/
o mos et edificia ruinis defor
mari permittunt: ⁊ nõ atten/
to q̃ loca ipſa ad hoc funda/
ta ⁊ fidelium erogationibus
dotata fuerunt vt pauperes
infectiq₃ lepra reciperentur
inibi: et ex prouentibus ſub/
ſtentarentur illorum id rẽnu

a ¶ Sanctitatis. ſm Grego. Simulata equitas duplex eſt iniquitas. Nõ eſt: quia malum facit ⁊ abutitur bono.
b ¶ Abolendum. Cõcor. lxviij. di. cor epiſcopi.
c ¶ Ipſo facto. Ex quo papa ſibi vel alteri abſolutionẽ nõ reſeruat abſoluet ordinarius. de ſen. excõ. nuper.
d ¶ Dudũ. Reſpicit preterita: q₃ illud exprimitur. ⁊ quia rõ huius antiqua.
e ¶ Sectentur. Quaſi ſequãtur vel aſſequãtur.
f ¶ Religioſis. Alios non ligat vt dicaʒ ĩ. de ſen ten. excõ. c. j.
g ¶ Incurſuros. Quia participãs crimini dãnato incurrit eãdem penaʒ excõmunicationis. de ſenten. excom. nuper. ⁊ c. ſi concubine. non videbatur hoc exprimi neceſſe: ſed quia vt ſcripſi in predic. decreta. nuper illa pena locum ñ habet niſi duo concurrant q̃ criminĩ et crimino/ ſo participet. ſõ fuit hoc expreſſũ.
h ¶ Et virtutum. ſ. ritu. proximo. ca. vlti. ꝟ. viſitatores ĩ fi.
Hũilitas — i ¶ Humilitatis. Ab humo dicitur. et vt beatus Bernardus (Bern̄.) dicit libro de gradibus humilitatis. Humilitas eſt virtus qua homo veriſſima cognitione ſibi vileſcit. et poſt multa: Glorioſa res eſt humilitas qua ipſa q̃q₃ ſuperbia palliari ſe appetit ne vileſcat. facit viij. q. j. in ſcripturis in fine. de talibus dicitur q̃ ſub ſpecie agni lupuʒ gerunt de heret. vt officium. lib. vj.
Caſſian⁹ — Caſſianus ponẽs decem humilitatis iudicia ponit illud octauum: cum quis ſe reliquis inferiorem non ſuperficie pronunciat, labiorum: ſed intimo cordis credit affectu. Inde dicuntur tres gradus humilitatis. Primus ſubdere ſe maiori: ⁊ non preferre ſe equali. facit. xxij. diſtin. de conſtãtinopolitane in fine. Secundus ſubdere ſe equali. nec preferre ſe miori. Tertius ſubdere ſe minori. facit de pe. di. ij. c. j. Prima dicit ſufficiẽs et neceſſaria. Secunda abundãs. Tertia ſupabundans. De humilitatis efficacia diabol⁹ ad Macharium vt legitur in vitas patrum: Ieiunas interdum et ego nullo vnq̃ cibo reficior. tu ſepe vigilas: me nunq̃ ſopor oppreſſit. hũilitas tua ſola me vincit. et Ambroſi⁹ dicit: q̃ humilitas eſt clauis que aperit regnum celorum ⁊ reſerat myſteria ſcripturaruʒ. Et Gregori⁹ in quarta dñica de aduẽtu. Qui ſine humilitate virtutes congregat quaſi in ventum pulereʒ portat: ⁊ vnde aliquid ferre cernitur: inde deterius cecatur. ⁊ vide. xciij. di. dñs. c. di. contra morem.

Tres gradus hũilitatis

Machari⁹

Ambroſi⁹

Gregori⁹

Quia con. ¶ Diuidi Diuiſio
tur ĩ. iiij. p̃tes. vt patʒ ĩ rubro. Secũda ibi: Vt aũt Tertia ibi: Premiſſa. Quarta ibi: Ceterũ. Imo.
k ¶ Xenodochiorum. de hoc et ſequẽtib⁹ nominibus ſ. ea. cõpi. de p̃bẽ. p lr̃as. et ibi dedi remiſſ.
l ¶ Cura tp̃alium. Vt innuũt ſequentia.
m ¶ Excutere. Repetẽdo illa ĩ iudicio: q̃ p̃nt in eccl'iaſtico: etiã ſi illi ſint laici. de fo. cõ. cum ſit.
n ¶ Deperdi. Permittũt q̃d ſequit. Nec ẽ p̃batio male adminiſtrationis. xij. q. ij. quattuor.
o ¶ Deformari.

a unt inhumaniter facere: pro b uentus eoſdem in vſus ſuos damnabiliter cōuertētes: cum tamen ea que ad certum c vſum largitiōe ſunt deſtinata fideliuȝ ad illum debeant d non ad alium ſalua quidem e f ſedis apoſtolice auctoritate cōuerti. Nos incuriam ⁊ abuſum huiuſmodi deteſtātes: hoc ſacro concilio approbāte ſancimus: vt hi ad quos g id de iure vel ſtatuto in ipſorum fundatione locorum h apposito: aut ex conſuetudi i ne preſcripta legitime vel pri k uilegio ſedis apoſtolice pertinet: loca ipſa ſtudeant in p̄dictis omnibus ſalubriter reformare: ac occupata deper l dita ⁊ alienata indebite ī ſtatum reduci debitum faciant et ad ipſaruȝ miſerabiliū perſonarū receptionē ⁊ ſuſtenta m tionem debitam iuxta facultates et ꝓuentus locorum ipſorum rectores predictos cō n pellere non omittant. In q̄ ſi o forte cōmiſerint negligentiā vel defectuȝ ordinariȷs loco p rum iniungimus: vt etiam ſi pia loca predicta exēptionis priuilegio munita cōſiſtant: per ſeipſos vel alios impleant omnia premiſſa et ſingula ⁊ rectores eoſdeȝ vtiq; nō exemptos ꝓpria: exemptos q vero et alios priuilegiatos r apoſtolica ad id auctoritate compellant: ꝯtradictores cuiuſcunq; ſtatus aut ꝯditiōis exiſtant: ac prebentes eiſdem circa premiſſa cōſiliū auxiliū s vel fauorem: per cenſuraȝ ec t cleſiaſticā ⁊ aliȷs iuris remedȷs cōpeſcendo: nullā tamē per hoc exemptionibꝰ ſeu priuilegȷs ipis quo ad alia pre v iudiciū generādo. ¶ Ut autem premiſſa ꝓmptius obſeruentur: nullus ex locis ipſis x y ſecularibus clericis in beneficium cōferatur: etiam ſi de z cōſuetudine quam reprobamus penitus hoc fuerit obſeruatuȝ: niſi in illorū fundatione ſecus cōſtitutuȝ fuerit: a ſeu per electioneȝ ſit de rectore loci huiuſmodi ꝓuidēdū. Sed eoruȝ gubernatio viris prouidis idoneis et boni te b ſtimonȷ cōmittat: qui ſciant

de elec. fūdamēta. ℣. nūq̄d li. vj. C. de admi. tu. lex. q̄ fa. ꝯſtitutio Jo. execrabil'. j. rū. reparari aūt debēt ꝺ reddditibus locoꝝ q̄ ſupſūt. qꝺ dic vt de ec. edi. c. j. ⁊. c. de his.
a ¶ Inhumanit. de p̄ſcꝭ. cū ex officiū poſt p̄n. de cē. lȝ.
b ¶ Uſus ſuos. ſ. vltra victū et veſtitū: forte in p̄rimo nio augēdo vl' cōſeruādo: fa. de pi gno. c. iij. ⁊ patet ꝙ iſti fructus ēt ſeparatos a ſolo ſuos nō faciūt de alȷs clericis ⁊ p̄latis. no. de of. or. p̄ūti li. vj.
c ¶ Largitiōe. in vita vel morte.
d ¶ Nō aliū. ēt piū et ē huic ſi. ꝺ ap. c. iij. ⁊ ibi con cor. de h̄ in. j. gl. ⁊ bū fac. ff. ꝺ admi. re. ad ci. pti. l. j. cū ꝯcor. j. gl. q̄nq; tū rebus vtimur ad aliū vſū q̄ȝ fuerit inuētē: de penis. q̄ȝuis li. vj.
e ¶ Aplice. ſe. No. per hāc lr̄aȝ ſolū papā altera re poſſe vſuȝ illorū q̄ ꝑ fideles donata ſunt vel relicta: et addendꝰ eſt iſte caſus ad alios. no. de offi. leg. ꝙ tranſlatio nē

Caſus reſeruatꝰ pape

f ¶ Cōuerti. Per ſollicitudinē dioceſani. e. titu. de xenodochȷs.
g ¶ De iure. vt epi: vt in p̄di. c. de xenodochȷs.
h ¶ Appoſito. ꝑ dioceſanū d: ꝯſenſu patroni. de ꝯſue. cū dilectus. fa. xviij. q. ij. eluthertus. de iurepa. p̄terea. ij.
i ¶ Legitime. Spacio. xl. annoꝝ cū titulo: niſi ſit tanti tpis p̄ſcriptio cuꝰ initȷ nō ſit memoria: qꝺ dic vt de p̄ſcrip. c. j. li. vj.
k ¶ Sedis apoſtolice. Hoc dicit qꝛ licet epi poſſint aliqua ep̄alia iura remittere vel conferre: nō tamē poſſunt a ſe correctionē et viſitationē de qua hic loquimur abdicare: de hoc de cenſi. cū venerabilis. de reli. do. conſtitutus.
l ¶ Indebite. Ad hec recuperanda admittitur q̄libet de loco: qꝺ dic vt de re. ec. nō al. c. ſi q̄s
m ¶ Facultates. Quaꝝ ſemꝑ in ſūptibꝫ ⁊ ꝓcurationibus h̄ūda eſt rō: de vi et ho. cle. q̄m̄. de cenſi. ſopire. cuȝ ſuis ꝯcor.
n ¶ In q̄. ſ. in reformādo et cōplēdo. vt dictū eſt.
o ¶ Negligētiā. Hoc patebit ex facto notorio de cēſi. romana. §. notoria. vel ꝑ aſſignationē termini ad h̄ p̄fixi et elapſi. fa. j. ti. ꝓxi. c. j.
p ¶ Iniūgimus. nō dicit ꝑmitti mꝰ. ꝑ h̄ ptȝ ꝙ ordinari ad h̄ tenent ex p̄cepto: et fa. quod dixi. ſ. ti. ꝓxi. c. ij. pꝰ p̄n. ſup ver. debeant.
q ¶ Priuilegiatos. de ꝑuil. q̄m̄. et. c. cū capella. eo. ti. volentes lib. vj. §. in eos.
r ¶ Aplica. cōcor. ſ. ea. cōpil. de ſup. neg. prela. c. vno. et ibi ꝯcor. de hoc.
s ¶ Cenſurā. De ℣. ſig. querēti.
t ¶ Remedȷs. Inuocādo ſi expedierit brachiū ſeculare. de offi. ordi. c. j. ⁊. c. q̄m̄.
v ¶ Ad alia. Sic. ſ. ti. j. c. ij.
x ¶ Secularibus. De religioſis dubitat an hoſpitalibꝰ prefici poſſint ⁊ de leproſarȷs iam vidi obtentū ꝙ eis p̄fici poterant per illꝺ qꝺ no. Inno. de ec. edi. cum dicat: vbi dicit collegium leproſorū religioſum ⁊ licitū et a iure approbatū. et per. c. q̄dam. xviij. q. ij. Archidi. ibi contradicens ꝙ ipſum. c. quidā. loquitur de triplici genere locoꝝ ⁊ ꝑſonarū. Unde qꝺ ibi de monachis dicitur non hoſpitalia ſed martyria ⁊ monaſteria reſpicit ſit ratio: qꝛ qꝺ monachus extra monaſteriū intitulatur non eſt permiſſum: niſi propter curam animarum. de regula. ſuper eo. vbi ergo regimē hoſpitalis caret cura: qui dicit religioſum illi prefici poſſe oſtendat ius expreſſum. Nec eſt etiā verū qꝺ dicit Inno. collegiuȝ leproſoruȝ religioſum: vt ibi etiaȝ ſcripſi: ⁊ facit ꝙ no. de exceſ. prelat. nimis. ij. in. iij. glo. de laicis autem fatemur ꝑ p̄di. c. quidā. ꝙ prefici poſſint etiā ſi habeat rector curā pauperꝝ vel familie extra poteſtatē clauiū. talē ei curā habet pater ⁊ dn̄s ſup familiam. Iſta ergo nō impedit laicū prefici. facit de ſen. excom. canonica. ⁊ quod ibi dixi. Nec ſufficeret ad p̄ficiendū monachū tal' cura: niſi ex ꝑtāte clauiū curam habeat. de hoc de offi. archidi. cum ſatis. de peni. ⁊ re. oīs. In prima tū editione huiꝰ cōcilȷ hoc fuerat ꝓhibitū ne laicis habentibus filios vl' vxorem ex qua poſſent veriſimilit' filios ꝓcreare talia loca cōferent: qꝺ poſtea fuit ſublatū.
y ¶ Bn̄ficiū. Cōcor. ſ. e. cōpil. de p̄ben. ꝑ litteras. ⁊ vide qꝺ dixi in glo. vnde nec ⁊ qꝺ ſtatim dicaȝ ſup ver. cōmittat.
z ¶ Reprobamꝰ. Cōcor. ſ. e. cōpil. de eta. ⁊ q̄li. vt hi q̄. cū ſuis ꝯcor. Si aūt exp̄ſſe n̄ reprobaſſet conſuetudinē: puto ꝙ duraſſet ſicut ſtatutū de quo ſequitur. de ꝯſti. c. j. li. vj.
a ¶ Electionē. Per ſuperiorē cōfirmandā.
b ¶ Cōmittat. Si intelligat ad tēpus ſcilicet q̄ȝdiu placuerit cōmittēti: tunc eſſet littera illa clarior: que ſcilicet ꝓhibuit illa in beneficiū ꝯcedi: q̄ſi diceret beneficia de ſui natura ſunt perpetua. lv. diſti.

a velint ⁊ valeant loca ipſa bona eoꝝ ac iura vtiliter regere ⁊ eoꝝ ꝓuētus ⁊ redditꝰ in ꝑſonaꝝ vſuꝫ miſerabiliū fideliter diſpēſare: ⁊ quos in vſus alios bona p̄dicta cōuertere p̄ſumptio veriſimilis nō exiſtat: in q̄bus ſub obteſtatiōe diuini iudicij illoꝝ ad q̄s dictoꝝ locoꝝ cōmiſſio ꝑtinet cōſciētias oneramꝰ. Illi etiā q̄bus dictoꝝ locorū gubernatio ſeu adminiſtratio cōmitte
b tur ad inſtar tutoꝝ ⁊ curato
c rū iuramētū
d p̄ſtare: ac d̄ loco
e rū ipſoꝝ
f bonis inuētaria ꝯficere: ⁊ ordinarijs ſeu alijs q̄bus ſubſūt loca hmōi vel de
g putādis ab eis ānis ſinguliſ de adminiſtratiōe ſua teneāt
h reddere rōneꝫ: ꝙ ſi ſecꝰ a q̄ꝗ
i fuerit attētatū: collationeꝫ ꝓuiſionē ſeu ordinationē ipaꝫ carere decernimus oī robore
k firmitatis. ⁋ Premiſſa vo
l ad hoſpitalia militarium ordinum aut religioſorū etiam
m alioꝝ extēdi mīme volumus quoꝝ tñ hoſpitaliū rectoribꝰ in ſancte obediētie virtute mādamus: vt ī illis ꝑm ſuoꝝ ordinū inſtituta ⁊ antiquas obſeruātias ꝓuidere paupibuſ ⁊ hoſpitalitatē debitā in illis tenere ꝓcurēt: ad qđ ꝑ ſupiores eoꝝ arta diſtrictiōe cogātur ſtatutis aut ꝯſuetudībuſ q̄buſlibet nō obſtātibꝰ ī pre
n miſſis. ⁋ Ceteꝝ nr̄e ītētiōiſ exiſtit: ꝙ ſi q̄ ſint hoſpitalia:
o altare vel altaria ⁊ cimiteriū ab antiquo habētia vt p̄sbyteros celebrātes ⁊ ſacra eccleſiaſtica paupibꝰ miſtrantes:
p ſeu ſi parochialeſ rectores cōſueuerint ī illis exercere p̄miſſa antiq̄ ꝯſuetudo ſuet quo ad exercēda ⁊ miſtrāda ſpūa
q lia ſupradicta.

De iurepatronatus.

Clemēs. v. ī cōcilio Vien. Si ꝑſtatis ad eccl'ias ꝑ patronos eccleſiaſticos ī q̄bus ipſi nō ꝯſueuerūt omnia ſupportare nō aſſignauerūt īfra terminū cōpetentem congruā portionē: dioceſanꝰ eaꝫ

p̄cepta. iſte vo erit egalis ad inſtar tutoꝝ ⁊ curatoꝝ: d̄ q̄bus ſſequit̄: ⁊ p̄ſidentiū ciuitati romane: de q̄bus de elec. fundamēta. li. vj. vł alijs ciuitatibꝰ vel vniuerſitatibꝰ. de q̄bꝰ ſatis ſcp̄ſi poſt Hoſt. de iudi. c. fi. fa. ad hoc ꝟ. ea. cōpil. de ſup. ne. pla. c. vno in p̄n. ibi: cōmittere. et qđ ibi dixi ꝯſuetudo non recipit hanc lr̄am. imo ita hodie ſic oliꝫ inſtituūtur ꝑpetui rectores ī locis talibꝰ. ⁊ facit lr̄a regere que ſequit̄: declarāda eſſet in hoc menſ huius littere. a ⁋ Valeant. Cū effectu. ꝟ. de cle. nō reſi. c. iij. ⁊. iiij. b ⁋ Tutoꝝ ⁊ curatorū. Iurāt eni iſti facere vtilia pupillis vł adultꝭ quibus deputantur ⁊ p̄termittere inutilia. ipoꝝ etiā res ⁊ pſonas ad cōmodū ⁊ vtilitatē eoꝝ bona fide cuſtodire ⁊ ſaluare. inuētariuꝫ de rebꝰ eoꝝ facere: ⁊ adminiſtrationis ſue rōneꝫ tpe debito reddere cū reſiduorūꝫ reſignatione: eo ſaluo ꝙ ſemꝑ vtile valeāt veritate. qđ vide in Spe. de tuto. in prima colūna. ⁊ ꝓbat C. de epi. audi. l. de creatiōibꝰ. C. de cura. furio. l. fi. cum ſimilibꝰ. tutor aūt datur pupillo: curator adoleſcenti. ⁊ interdū maiori furioſo vel ꝓdigo: vel his ſimilibus. datur etiam bonis ⁊ ad cauſas ⁊ ad lites. de q̄bus omnibus in Spe. de curatore. c ⁋ Iuramentū. Concor. ꝟ. de hereti. c. j. § porro. d ⁋ Preſtare. No. q: de ſatiſdatiōe nil dicit: ad quā tñ tutores ⁊ curatores tenētur: niſi ſint teſtamentarij: vel ex inq̄ſitione dati. C. d̄ tuto. q̄ nō ſatiſdēt. l. in dubiū. ⁊ l. nō omniū. de cura. furio. l. fi. inſti. de ſatiſda. tuto. in p̄n. ⁊ ſic ſoli legitimi ⁊ ſine inquiſitione dati ſatiſdant. ⁊ ibi de hoc ⁊ in Spe. de tuto. § ſi aūt. ꝟ. hoꝝ. Cum aūt iſti rectores ex inquiſitione dentur: merito ſatiſdatione non onerant̄. facit. C. de epiſ. ⁊ cleri. orphanotrophos in prin. niſi ꝓpter vxoreꝫ ⁊ filios ſuſpectꝰ eſſet. xxviij. di. de ſyracuſane. ſꝫ tali ſuſpecto cōmitti nō debet: vt. ꝟ. e ⁋ Bonis mobilibus ⁊ immobilibus. de teſta. relatum. ij. ff. de verbo. ſig. bonorum. f ⁋ Inuentaria. Que al's repertoria dicuntur. ff. de admi. tuto. tutor qui repertoriū. et ad hoc tutores ⁊ curatores tenentur. C. de admini. tuto. l. tutores. ij. de cura. fu. l. fi. ⁊ formas diuerſorum inuentariorum vide in Specu. de inſtru. edi. § fi. et de his ibi. ꝟ. ſunt etiam. g ⁋ Annis ſingulis. Per hanc litteram videtur ꝙ etiam non petitam teneatur offerre: alias ſi

Iuramētū qđ faciūt tutores ⁊ curatores

terminꝰ ſtatutꝰ nō eſſet: pone exemplū. ꝟ. ea. compil. d̄ teſta. c. vno. ſatꝭ videret̄ ſufficere ꝙ hoc faceret cū requiſitus eſſet. de iureiuran. c. breui. facit qđ no. de elec. cupientes. § ſi vero. in. v. glo. h ⁋ Reddere rōnem. Cōtra. C. de epi. ⁊ cle. orphanotrophos. in fi. ⁊ auten. d̄ eccle. ti. § pe. col. ix vbi dr̄ tales ad rōnē reddēdam nō teneri. Solu. illud correctuꝫ ꝑ auten. poſteriorē de ſan. epi. § iconomos. colla. ix. ita ibi ſoluit gloſa. tu dic verius p̄mas leges non correctas: ſed loquūt̄ de ratione reddēda orphanis vł paupibuſ ad quā iſti nō tenent̄: qđ ſonat ibi tex. dicens ꝙ nō ſubiacēt tutelaribus vł curatorijs ratiōibus § iconomos. loquitur expreſſe d̄ rōe reddēda epiſcopo ad quā tenent̄: vt ibi ⁊ h̄: ſed h̄ hic addit̄: ꝙ ſingulis ānis ad hoc teneātur. i ⁋ Attētatum. ſcꝫ quia ꝯferunt̄ in beneficium ſecularibꝰ clericis vel perſonis: nō talibus vt dictū eſt ſupra. k ⁋ Premiſſa. ſcꝫ de ſuppletiōe ordinarioꝝ: etiā quo ad exempta: ꝙ ꝯferant̄ in bn̄ficium de iuramēto: inuētario: ⁊ rōne reddēda Io. an. l ⁋ Militariū. Ut ſancti Ioh. hieroſoly. ſctē Marie theutonicoꝝ calaſtrēſiū ⁊ ſimiliū. m ⁋ Alioꝝ. Sunt quedā religiones ſuꝑ hoſpitalitate fundate: vt cruciferoꝝ vel dato ꝙ nō ſint ad hoc fundate: hn̄t tñ hoſpitalia Io. an. n ⁋ Ceteꝝ. Quarta ps. o ⁋ Altaria. Talia hoſpitalia cū eccl'ia altari vel cimiterio: vel alio iure parochiali: vel que al's ſint ꝑpetua vel religioſa erigi nō poſſunt ſine auc̄te dioceſani: al's tñ q̄libet domū ſuā vel partē domus ad hoſpitalitatē pauperū diſponere poſſet: ſed tunc peniteri poſſet. ⁊ vide qđ dixi. eo. ti. ad hoc ſup. j. glo. ⁊ qđ no. Hoſt. in ſum. de regu. § j. ꝟ. q̄d de ruſticꝭ. exq̄ aūt hoſpitale eſt locus religioſus: ⁊ auc̄te epi deputatꝰ: bn̄ pn̄t talia ſibi accedere. ꝟ. e. cōpil. de p̄ben. ꝑ lr̄as. p ⁋ Parochiales. ſ. in quorū parochijs ꝯſtructa ſunt hoſpitalia ꝓ quibus facit ius cōmune. de p̄ſcrip. ex trāſmiſſa. ⁊ de reſti. ſpo. ad decimas li. vj. ſtatur tamen cōſuetudini. Licet ergo hoſpitale et ipſius familia ⁊ pauperes ibi degentes ſint de parochia matricis eccleſie: potuit tamen preſcribere hoſpitale: ꝙ per proprium ſacerdotē illis ſpiritualia miſtrētur. q ⁋ Supradicta. Cōcor. xxiij. q. j. pudēda. d̄ ele. nihil eſt. in fine. ⁊ fa. ꝟ. de puiłꝭ. c. j. in fi.

An rectores hoſpitalioꝝ vł ꝓſariorū tenētur reddere rōnes